

HVALEŽNI MEDVED

(besedilo)

Na Slovenskem Koroškem so si pripovedovali ob zimskih večerih za toplo pečjo tole resnično zgodbico iz starih, starih časov:

Visoko v hribih je kraj gozda stala bajtica. Mladi gospodar je drvaril in oglaril, mati pa je doma kuhala, pospravljala in negovala prvorojenega sinka. Jesenskega popoldneva je mati postavila pisano zibelko na trato pred bajto, jo poganjala z ного, zraven šivala in pela, da bi dete uspavala:

AJA TUTAJA, SINEK, ZASPI.
SONČEK NA NEBU ZATE BEDI.
AJA TUTAJA, SINEK, ZASPI.
ZVEZDICA ZLATA ZATE BEDI.

Na vsem lepem je zašumelo in se razmaknilo grmovje na gozdnem robu. Mati se je ozrla, od strahu sta ji zastala noga in v grlu glas. Skozi grmovje se je kobacal velik rjav medved.

Mati ni kriknila, le z drgetajočimi rokami je segla po otroku in ga stisnila k sebi. Medved je počasi šantal proti prestrašeni ženi. Ko je kosmatinec prišel do zibelke, je počasi dvignil sprednjo levo šapo. Iz nje mu je kapljala kri. Velik črn trn se mu je zadril v živo meso. Godrnjal je, kot bi prosil, in milo gledal prestrašeno ženičko. Ko je mati videla ranjeno šapo, je položila sinka v pisano zibko. Nato je vzela veliko šivanko in previdno prijela ranjeno šapo. Kosmatinec je vzdihoval, mati pa mu je skrbno izdrla ostri črni trn. Medved je zadovoljno godrnjal ter se že obrnil proti gozdu. Toda, glej, bistrournega kosmatinca.

Priracal je nazaj k zibelki in jo močno zazibal. Mati je spet vzdignila sinka v naročje, medved pa zagrabil zibelko in jo mahnil z njo proti gozdu. Kako se je mati začudila, kaj neki bo rjavi nerodnež počel z otroško zibelko. "Ta je pa lepa," si je mislila. "Zdaj jo pa imaš, pravo medvedjo hvaležnost!"

Detje ji je zaspalo v naročju. Sonce je tonilo za gore. Kar se je kosmatinec spet prikazal iz grmovja. Po zadnjih dveh je hodil, v sprednjih šapah pa je nosil zibelko, polno rumenih hrušk drobnic.

Postavil jo je na tla pred začudeno mater in odracal nazaj v goščavo. "Poglej no," se je razveselila mati, "kakšen hvaležen medved. Zvrhano zibelko sladkih hrušk mi je prinesel za en sam izdrt trn."

koroška ljudska pravljica